

طراحی ساختار دوره آموزشی "تکنولوژی انرژی های تجدید پذیر"

محمد رضا گلساز شیرازی و احمد فرشچیان فسایی

شرکت برق منطقه ای فارس

farshchian@frec.co.ir mshirazi@frec.co.ir

کلمات کلیدی : انرژی تجدیدپذیر، آموزش، واحد دانشگاهی

چکیده :

وجود انسانهای تحصیل کرده و آموزش دیده در تمامی سطوح و در تمامی شاخه‌ها و گروههای مهندسی یک عامل قطعی برای اجرا نمودن موفقیت آمیز هر برنامه و ایده‌ای جهت استفاده مداوم از انرژی و حفظ محیط زیست می‌باشد. در حالیکه به آموزش در زمینه‌های نیاز به انرژی و حفظ محیط زیست، توجه فراوانی شده است تنها تعداد محدودی از کشورها بطور فعالانه پیگیر فعالیت‌های آموزشی در ناحیه خودشان می‌باشند. انتظار می‌رود که با افزایش فشار مسائل کمبود سوختهای فسیلی و آثار زیان بار زیست محیطی ناشی از مصرف آنها، تعداد بیشتری از کشورها در راستای آموزش تامین و استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر و مسائل زیست محیطی، تلاش نمایند. در دو دهه گذشته در این راستا تلاشهایی شده است [۱] ولیکن عمدۀ آنها در مقطع فوق لیسانس بوده است و جهت معرفی این مبانی در مقطع کاردانی و کارشناسی تاکنون فعالیتی به شکل جدی انجام نپذیرفته است. این مقاله دربرگیرنده خلاصه‌ای از رئوس مطالب مبحثی تحت عنوان "تکنولوژی انرژی‌های تجدیدپذیر" می‌باشد که پیشنهاد می‌گردد در زمرة دروس دانشگاهی، مقاطع کاردانی و کارشناسی قرار گرفته و برای کلیه گرایش‌های مهندسی برق تدریس گردد.

۱- مقدمه

و همچنین روش‌های توسعه پایدار آن کسب نمایند. بنابراین بهتر است تا در قالب یک واحد آموزشی، مبانی تولید و تکنولوژی‌های انرژی تجدیدپذیر برای دانشجویان مقاطع کاردانی و کارشناسی گرایش برق و همچنین سایر شاخه‌های مهندسی همچون: مهندسی مکانیک، عمران، کنترل و برای کلیه فعالیت‌های دانشگاهی مرتبط با صنعت به شکل تخصصی و در قالب برنامه آموزشی ارائه گردد.

از فارغ التحصیلان رشته مهندسی برق انتظار می‌رود تا در زمینه‌هایی همچون: تولید برق، الکترونیک، تأسیسات، سازه و مواد بکار رفته در آن مهارت داشته و تخصصی فعالیت نمایند. اما مسئولیت‌هایی که امروزه مهندسین با آن مواجه می‌باشند باعث می‌شود تا فارغ التحصیلان ضرورتاً اطلاعات کافی در ارتباط با مسائل زیست محیطی حاصل از تولید، تبدیل و استفاده از انرژی